

dette Synspunkt, at Udvalget har kunnet gaa med til denne Bevilling, som foruden den Betydning, den vil have for Ringløbing, for Søfarten i det hele, ogsaa vil have Betydning for Fiskeriet. Jeg maa dog udtrykkelig tilføje, at Udvalget derved paa ingen Maade har bundet sig til at give Bevilling til et saadant Havneanlæg, dersom der skulde fremgaa en Plan af disse Underføgelser. I saa Henseende staar Udvalget fuldstændig frit. For øvrigt vil der ogsaa komme flere andre lignende Spørgsmaal frem. Der vil saaledes blive Tale om Projektionsarbejder til Havne ved Anholt, Stagen, og mulig flere andre Steder. Jeg for mit Bedkommende skulde være tilbøjelig til at tro, at Udvalget, for saa vidt der kan anføres lige saa gode Grunde som her, vil indtage en lignende Stilling, og at Tinget vil gøre det samme. Jeg skal kun nævne det som Led i den Række af Forarbejder, der foretages for Anlæggelsen af Fiskerihavne og mulig Trafikhavne paa Vestkysten og flere andre Steder.

Det næste Punkt er Nr. 260 i Betænkningen, hvor Udvalget foreslaar at nedsette den tidligere givne Bevilling til Uddannelse af Lærere ved den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole med 2,000 Kr. Denne Nedsettelse begrundes Udvalget dermed, at Bevillingen i sin Tid blev givet af Hensyn til den ikke ringe Forøgelse af Landbohøjskolens Lærers personale, der fulgte med Landbohøjskoleloven. Det blev da gjort gældende, at en saadan Forøgelse af Personalet vilde man næppe kunne saa, hvis der ikke blev bevilget et Beløb til Uddannelse af yngre Mænd, som ansaas for at være stikede til at overtage disse Lærerposter. Den Uddannelse, der kunde faas ved Universitetet og Landbohøjskolen, var ikke fuldt tilstrækkelig til at kvalificere dem til at overtage disse Lærerspladser. Nu er der ingen Tvivl om, at disse 4,000 Kr. ere blevne godt og formaals-tjenligt anvendte til saadan Uddannelse i de Aar, som ere gaaede; men Bevillingen begrundedes som en Omgangsbevilling, og man mener nu, at den Tid er kommen, da Formaalet er naaet, og at den oprindelige Motivering ikke længer slaar til. Dette udelukker imidlertid ikke, at denne Bevilling kan finde en Anvendelse, som ikke i og for sig er unyttig, men den kan ikke længer finde en Anvendelse i Overensstemmelse med de Grunde, hvorfor den i sin Tid gaves, og vi have derfor ment, at det var rigtigst at gaa en Mellemvej og nedtætte den til Halvdelen for med Tiden at kunne blive den helt kvit. Er der saa særlige Grunde, der kunne anføres for at bevilge enkelte yngre Videnskabsmænd

Midler til Uddannelse for senere at overtage Lærerstillingen ved Landbohøjskolen, maa det helst ske under Form af personlige Bevillinger, der maa motiveres i hvert enkelt Tilfælde.

Med Hensyn til Nr. 262 skal jeg kun gøre den Bemærkning, at det er jo en ret betydelig Bevilling, Proprietær Krarup her modtager paa 2,800 Kr. til sit store Værk om Landbrugets Udvikling i Danmark. Hidtil har man ikke set videre Resultater af denne Bevilling. Nu oplyses det imidlertid, at de to første Bind ere færdige, og at det tredje Bind, hvormed Fremstillingen af Sylland er tilendebragt, ventes færdig til Efteraaret. Udvalget forbeholder sig, naar Resultatet af Arbejdet foreligger, at skønne over, hvorvidt det vil være rigtigst at give et saa betydeligt Bidrag for at føre Arbejdet videre. Efter hvad der er oplyst, kan det jo først ventes sluttet i 1901, og Bevillingen har allerede løbet i adskillige Aar, saa det kan nok være rigtigst at tage denne Sag under Overvejelse, og idet man for i Aar tilraader at give den sædvanlige Bevilling, binder man sig dermed ikke til at vedblive til 1901.

Under Nr. 263 oplyses det, at Udvalget har begært sig tilstillet Regnskab over Anvendelsen af Tilskuddet til Chisagoubstillingen. Dette Regnskab har endnu ikke kunnet afgives; jeg skal derfor ikke udtale mig derom.

J. C. Christensen: Medens Forhandlingen i Saar kunde føres her i Salen paa den Maade, at Udvalgets Ordfører alene førte Ordet for Udvalget, idet hele Udvalget var enigt paa alle Punkter, er det ikke ganske Tilfældet i Dag, om end det kun er et enkelt Punkt, der er nogen Uenighed om. Imidlertid gaar det jo saa, naar hele Udvalgets forskellige Grupper ere enedes om saadanne Afsnit af Finansloven, at denne Enighed i mange Tilfælde er tilvejebragt i Udvalget ved, at man fra alle Sider har strakt sig saa vidt, man har kunnet, og det er da en Selvfølge, at naar Ordføreren som Ordfører for hele Udvalget motiverer Stillingen til de Forslag, som ere stillede af hele Udvalget, saa kan Ordføreren ikke altid netop udtrykke de Bevæggrunde, som have været ledende for Mindretallet til at tiltræde Forslagene. Men da man er enig, har Mindretallet som f. Eks. i Saar ikke fundet nogen Grund til at træde op og fortælle, at dette paa enkelte Punkter maatte have andre Bevæggrunde til at gaa med til de Forslag, som de ere gaaede med til. Da Stillingen i Dag er den, at der er et enkelt Punkt, hvor der ikke er Enighed, og jeg saaledes skal have Ordet alligevel, vil jeg udtale